

XIII

(K¹³)KOKOKO korraldaja mätta otsast

Juba lugematu arv päevi ja nädalaid, isegi kuid tagasi, kui soojad suvetuuled veel puude lehtedes sahistasid, hakkas pihta Kolme Kooli Kohtumise korraldus. Korraldamiserõõm langes seekord üsnagi loogilisel põhjusel üheteistkümnenda E klassi õpilastele.

1. samm: ülesannete jaotamine

Ülesanded jaotati kätte varakult. Igaüks sai teha just seda, mis talle huvi pakkus. Kunstnikud kupatati kujundustiimi, sportlased spordimängude tiimi. Korraldustiimi etteotsa valiti kõige hakkajam, kes sõna otseses mõttes igal vahetunnil huvijuhi kabineti ja õpilaste vahet käis.

2. samm: ettevalmistused

Kätte jõudis viimane nädal enne KoKoKo-d. Nii mõnigi meist avastas, et tunde võiks ööpäevas olla umbes poole enam. Kodus käidi vaid magamas. Kooli saabuti juba enne koitu ja kodupoole seati samud alles pärast loojangut. Terve vahepealne aeg täideti üritusega seotud detailide viimistlemisega. Millal aga õpiti? See jääb ajalooraamatutele saladuseks.

3. samm: lähem lahti!

Aeg läks kiiresti ja kätte jõudis KoKoKo hommik. Kool sumises uudishimust. Nii mõnigi reaal ja looduslaps tuli uudistama, kas ja kuidas humanitaarid mõõtu võtavad. Kooli õhus oli tunda pinget ja ärevust. E13 reastas end üles ja pärnakad ning tallinlased võisid saabuda.

4. samm: rahuolu või kriipeldus hinges?

Kogu suur töö on end ära tasunud ja KoKoKo

Nimekaartide kiletamine sõidutab katust!
#miks

toimus suuremate viperusteta. Kujunduselemendid kellelegi pähe ei sadanud, ükski osaleja linnas kadunuks ei jäänud ning keegi spordivõistlustes lihaserebestust ei saanud. Ürituse võib lugeda kordaläinuks.

KOKOKO läheb lahti! Juhuu, energiapuudus...

5. november kell 20:17 - Tartu
koos kasutajaga ja 2 teist

KUJUNDUSTIIM EI PUHKA EALI! Uni ja kodu on nõrkadele! 12s tund koolis ja tsiteerides hr Viljastet: „Going slightly mad...”

Nele Marie Tiidelepp
Fotod: Annika Talvis

Külmavärinaid tekitav avamine

Kristel Zimmer
Fotod: Siim Oks

Enne kui võistluspäev pihta hakkas, toimus auditooriumis 13. KoKoKo avamine. 11.e klassi noormehed Kaarel Viljaste ja Matthias Tiidelepp esitasid katkendeid Eesti pagulaste mälestustest ning õpetaja Helgi Teringu loodud tekste väliseestlastest. Lauluga soojendasid noorte südameid HTG abituriendid Gertrud Metsa ja Triinu Bergmann. Sõna võtsid ka Hugo Treffneri gümnaasiumi ning Pärnu Sütevaka humanitaargümnaasiumi direktorid ja Tallinna 21. keskkooli õpilasomavalitsuse president Mikk Mäe. Üle anti kingitused koos soojade sõnadega. Hommikune kogunemine meelestas kõik teemasse ning andis päevale kauni alguse.

Naerulaginad: ega see avamine nii tõsine ka polnud.

Head sõbrad: ka külalistele tehakse kingitusi.

Pagulaste mälestused: noormehed taaselustasid mineviku.

Küsimuste voor: vastamine toimus pääsukese asendis.

Saalihoki: võidurõõmsad tallinnased.

Sport ja humanitaarid?!

Kell on 16:34. Kolme kooli kõige-kõigemad spordimehed valmistuvad - algab tõeline lahing.

Esmatähtis soojendus

Kõik oleneb heast soojendusest. Rütmi- ja muusika taustal venitavad, painutavad ja kalpsavad kõik hummid nagu üks mees. Milline vaatepilt! Eriti edevad on Tallinna noormehed tagareas: harjutustele lisanduvad atraktiivsed puusanõksud. Üks, mis kindel: edev või vähem edev, soe on sees.

Omamoodi spordialad

Võistluse esimene ülesanne - kohvri pakkimine - näitab selgelt, et tegu ei ole klassikaliste olümpiaalade, vaid lõbusate

sportülesannetega. Asjad on koos vähem kui minutiga ning kõige kiirem osavõtjatest on HTG meeskond. Alla ei jää ei PSHG ega T21K, näidates oma osavust nii korvpallis kui ka saalihokis. Lõbusaim ülesanne pulgaga keerutamine. Pulk, mille ümber peab võistleja tegema 8 ringi ümber enda, hoides pead pulgal ning seejärel graatsiliselt pääsukest jäljendama ja vastama küsimusele, mis nii mõnegi jaoks osutus keeruliseks. Kukkujaid oli hulgi; vaatepilt tekitas paljudes lakkamatut naerulaginat. Nagu kord ja kohus jäävad geniaalsemad ülesanded lõppu. Kolm meeskonda kogunevad torbikute taha rivi ning algab võidujooks, kus tuleb teed läbides jalga panna kilesussid, selga tõmmata põll, pähe

panna rätt ning kätte haarata vihmavari. Õpilased tõttavad, kilesussid purunevad ja pealtvaatajad ergutavad. Nalja naban!

Võidumehed

Tähtis pole võit, vaid osavõtt. Kõik koolid andsid endast parima. Iga võistkond võitis ja kaotas. Lõppkokkuvõtteks võib öelda, et humanitaarid ja sport käivad kokku nagu humanitaarid ja kirjandus - spordimeelt ja võiduiha on meis kõigis. Mis tähtsam, osavõtjate silmist võis näha siirast rõõmu ning selle eest ka vääriline preemia, mis turgutaks pärast säärast jõupingutust.

Tiina Tubli

Fotod: Kristel Zimmer

Pildijaht

KoKoKo nautleja - Ivo Leesar, Avril Lavigne'i kirglik kitarrist

Ivo Leesar on kirglik (nagu me kõik nägime) muusik ja ka niisama sõbralik noormees. Ta saabus meie kooli Pärnust, Sütevaka Humanitaargümnaasiumist. Sain temaga jutule kella kümne paiku ja tundus, et emotsioon on positiivne.

MILLINE MEELEOLU ON JÄÄNUD SELLEST ÜRITUSEST?

See on mu esimene KoKoKo ja ühtlasi ka viimane, kuna see on mu viimane klass Sütevakas. Meeleolu siia maani on suhteliselt hea, kuna kõik on sõbralikud. Kõigiga saab kergesti jutule. Ei ole tekkinud mingeid tõrkeid. Mulle siia maani väga-väga meeldib.

KOMMENTAARI ÜRITUSE TEEMA (VÄLISEESTI) KOHTA?

See on väga huvitav teema, kuna kes ikka tuleb sellise teema peale? Nagu ei kujuta ette,

kust selline teema tegelikult tuli, aga see oli väga hariv. Ma olin mälumängul ja ma sain väga palju uut teada väliseesti elust, millest ma ausalt öeldes varem palju ei teadnud. See, kuidas see teema siin on selle üritusega seotud, on väga hästi koostatud ja ühtib sellega väga hästi.

MILLISE MULJE ON JÄTNUD TREFFNERISTID?

Tunnen peaaegu, nagu ma oleksin Sütevakas. Samamoodi kui Sütevakas, on ka siin väga avatud ja suhtlemisvalmis inimesed.

Mälumängus oli minu meeskonnas üks treffnerist, kes oli meie tiimi parim. Ta oli väga sõbralik ja rõõmsameelne. Ma tundsin ennast nagu kodus.

Omalt poolt lisaksin, et emotsioon on vastastikune ja kõik on olnud sõbralikud. Tõesti nagu omad inimesed. Esinemised olid võimsad ja jään ootama suure huviga, mida näeme järgmine aasta Pärnus.

Matthias Tiidelepp
Fotod: Johanna Adojaan

Koos sõbraliku treffneristiga: Ivo(paremal) koos sõbraga mälumängu meeskonnast.

„Oled Eestis, oled kodus, oled eestlane”

	Kristel Sutt (Saksamaal 2012/2013)	Kaarel Viljaste (Saksamaal 2013/2014)	Tiina Tubli (Tšiilis 2012/2013)
Miks otsustasid veeta aasta välismaal?	Kuna ma olin seda alati tahtnud ja ma leidsin, et aasta välismaal on täpselt minu jaoks. Olen eluaeg olnud hästi iseseisev ja see ettevõtmine tundus täpselt see, mida mul vaja oli.	Ma mõtlesin, et tahan midagi täiesti uut teha. Otsisin kogemust. Aga kui aus olla, ega ma tegelikult ei teadnudki, mida ma täpsemalt otsisin ja läksingi, et te teada saada. Ja muidugi keele pärast, saksa keel mulle meeldib ja tahtsin seda omandada.	Elul on komme muutuda rutiinseks. Tahtsin sellest rutiinist vabaneda ja kogeda miskit uut ja vapustavat. Kindlasti oli see aasta mingisugune eneseotsingu aasta – läksin mõtteid korrastama ja end igas mõttes arendama.
Kuidas oli tagasi tulla?	Tagasitulek oli kindlasti 10 korda raskem kui minnek. Minnes oli kõik uus ja kui tagasi tulin, mõtlesin, et kõik on samamoodi, aga tegelikult oli tagasi tulles Eestiski palju muutunud. Kultuurišokk oli suur. Saksamaal tundus elu kordades parem kui Eestis.	No tagasi tulla oli...noh... Bussisõit Läti ja Eesti piiril oli vahva! Jälle sai Eesti tee peal sõita ja eestikeelseid silte lugeda, aga ma arvan, et kojutulemisega seda võrrelda ei saa. Viskasin kodus voodi peale pikali ja lihtsalt nutsin – nii hea oli kodus olla. Väga uskumatu tunne!	Raske. Raskem, kui oskasin arvata. Ühe aastaga olin saanud osaks kultuurist, ühiskonnast. Ja Eestisse jõudes oli kõik nii erinev ja omamoodi šokeeriv.
Kas eestlus sinus on tänu sellele kasvanud?	Kui tulin tagasi Saksamaalt ning läbisin Ikla piiripunkti, telefoni tuli sõnum: “Tere tulemast Eestisse!” ning raadios tuli Tõnis Mägi “Koit”. See oli see eestluse tunne – sa oled Eestis, oled kodus, oled eestlane. Ma südamest igatsen Saksamaad, aga ma tunnen, et Eesti on see õige koht. See ON minu kodu ja see ei muutu ühe aastaga.	Ma arvan, et vastupidi. Kohtusin nii paljude erinevate inimestega, nii paljudest erinevatest riikidest ja kultuuridest. Rõhun pigem sellele mitte patriootlikumale, vaid just rahvusvahelisemale ja avatumale poolele kui lihtsalt oma kodumaale.	Jah ja ei... Ma hindan seda, et olen eestlane – päris uhke tunne. Aga Eestil on ka palju puudusi ja alatihti leian end mõttelt, et tahaks ära. Ühesõnaga, see eestluse teema on minu jaoks keeruline.

Suurepärane sõu: su nägu kõlab tuttavalt

Kylie Minogue: parajalt sensuaalne ja maheda häälega.

Närveldamine, närveldamine

Saade algab paari minuti pärast. Meeleolu lava taga on ülendav. Ülikoolilinasel loovad vaimu soojas hoidmiseks lõbusaid rütme nii sõrmede, jalgade kui häälepaeltaga. Sünnib ennuulmatuid värsse. Tallinlased aga jutustavad keskendunult teises nurgas; nad viimistlevad soenguid, kõhivad hääli puhtaks ja räägivad veel läbi iga väiksemagi detaili.

Viimased pealtvaatajad sisenavad saali. Minu ees istub HTG õpilane Tiina Tubli. Neiu on närvis. Tiina huulilt võib lugeda esitatava laulu sõnu: „I just can't get you out of my head...” Ta kehastab nimelt Kylie Minogue'd. Saalis on ootusärev sumin. Korraldajad seavad paika veel viimased pillid ning sõu võibki alata!

Sõu nakkav pihta

Suure aplausi ning hõisete saatel saabub lavale Treffneri gümnaasiumi 11.klassi õpilane Oliver Issak, kes kehastab

tab Mart Sanderit. Noormees saab sissejuhatamisega hiiglamahästi hakkama. Saatejuht tutvustab kohtunikke: Pärnu Sütevaka direktor Andres Laanemets, Tallinna 21. Kooli direktori asetäitja Juta Kirv ning mees, kes Mart Sanderi sõnul ei pörku tagasi mitte millegi ees ja hellitavalt kututakse teda koolilaste seas karuotiks - härra Ott Ojaveer! Sisse juhatatakse Tallinna 21. Kooli esinejad, kuid enne muusikalist esitust ilmub lavale Alev Ström. Peetakse vahva vestlus saatejuhi ning kuju vahel. Strömi täpselt naelapea pihta rootsi aktsent kutsus publiku hulgas esile nii mitmeidki muigeid ning naeruturtsatusi. Lõpuks saabuvad aplausiga lavale ABBA't kehastavad koolinoored. Esitamisele tuleb jalga tatsuma panev ning kaasahaarav pala „Dancing Queen”. Säravad naeratused naislauljate nägudel on lausa nakkavad! Tagaridades on märgata ka jalakeerutamist ning pala lõppedes kostitatakse õpilasi sooja käteplaksutusvihmaga. Žüriile

meenused etteastega ABBA kontserdid ning silme ette ilmusid päris bändiliikmed.

Hoogsed pärnakad

Suvepealinnast saabuvad lavalaudadele Sütevaka Humanitaargümnaasiumi noored. Nemad on ette valmistanud Avril Lavigne'i laulu „Girlfriend”. Ootusärevuses publik uurib õpilaste roosa-mustatriibulist riietust ning ekstravagantseid soenguid. Aega läheb: miskit on viltu. Ilmneb, et tegemist on tehniliste viperustega. Eakaaslaste kaasabiga saadakse probleem lahendatud ning etteaste võib alata! Laul võtab kohe suure hoo sisse. Õpeteja te nägudelt võib lugeda õrna segaduskuma, kuna ilmselt ei olda sellise rütmika noortemuusikaga harjutud. Sellele vaatamata ilmub õpetaja Toomas Jürgensteini näole lahke muie. Publik kuulab huviga ning agaramad liigutavad ka huuli sõnadega kaasa. Saal pannakse elama ühes rütmis plaksutamisega, atmosfäär on sajaprotsendiliselt avrillilik. Laul lõppenud, kingivad vaa-

tajad pärnakatele eufoorilise aplausi. Kiideti suuresti esinejate kostüüme ning öeldi, et laul lauldi lausa originaalist paremaks.

Viimane, kuid mitte haripiimane

Lõpuks juhatab Oliver sisse viimase esineja, meie oma 11.klassi neiu Tiina Tubli. Lavale sammuvad mustades ja punastas kostüümides taustatantsijad ning -lauljad. Toolilt tõuseb peaesineja ning sammub sensuaalselt esine misplatsile. Publik vaatab lummatud pilguga, õpetajate nägudelgi on mõnused muhelused. Esitus on võluv ning iga silm on esinejatele naelutatud. Ühelt poolt laideti žürii poolt peaesineja kleiti, mis polnud mitte nii kaunis kui originaalesitaja oma, kuid samas oli kena, et Tiina päris alasti polnud. Häält kiideti taevani. Ott Ojaveer lausus, et sellesse õhtusse ei ihkaski ta muud kui seda mahedat häält. Kohtunikud on ilma pikemalt mõtlemata jõudnud ühisele otsusele. Punktid liidetakse

kokku ning võitjaks osutub Hugo Treffneri gümnaasium eesotsas Kylie Minogue ehk Tiinaga! Ovatsioonide saatel lippab laulja lavale. Auhinnaks kingitakse mitte tuhat eurot, nagu arvata võiks, vaid TUHAT PAID. Need annetab võitja oma klassile, keda tänab ta KoKoKo eduka korraldamise ja muidu ka alati tore olemise eest. Võidu puhul esinevad HTG esinejad veel. Taaskord väga lummas ja kütkestav esinemine.

Ootamatu külaline

Viimaseks on planeeritud ka külalisesineja, kuid tema järel palutakse veidi oodata. Nimelt peaks üllatuskülaline tulema Mart Sanderi sõnul eriti kaugelt. Saali täidab rahustav jutusumin. Kõigi suureks üllatuseks hõljub saali neli hurmavat daami. Või ei?! Need on hoopis end naiseks kehas-tanud härra Uve Saar koos abiturientide Ludvig Leisi, Ott Pluumi ning Joonas Sisaskiga. Publikut hullutab kirglik Dana Internationali laul „Diva”. Pealtvaatajad on oota-

matust esinemisest hämmastatud ning kõik plaksutavad meeletult. Mehed on hakkama saanud ühe vägeva etteastega. Lugu lõppeb peadpööritava käteplagina ning huiletekooriga. Publik on püsti!

Otsad tõmmatakse kokku

Mart sander ehk Oliver võtab õhtu kokku, soovitades meil transformeeruda hoopisik kellekski teiseks ning peagi praktiseerida oma tantsusamme ja lauluhääli kohe algaval Estopeol. Rahvas lahkub saalist. Kuulda on positiivseid kommentaare. Viimaks teevad esinejad üheskoos kelmikaid fotosid ja muljetavad ürituse õnnestumise üle. Istudes saalis ainsa pealtvaatajana, tundub aula veel kahkunud inimestest mõnusal pehme ning soe. Olen tänulik, tõenäoliselt ka kogu publiku nimel, elamusterohke Su Nägu Kõlab Tuttavalt sõu eest.

Kristel Zimmer

ABBA: lauljate naeratus nakkas publikule.

Avril Lavigne: raju esitus pani saali rõkkama.

„Minu arvates läheb kõik suurepäraselt”

Mikk Mäe, 21K

Missugused muljed senini on?

Väga positiivne mulje, kuid on jäänud hästi palju aega, kus pole olnud mitte midagi teha, aga muidu kõik hästi.

Missuguse hinnangu annab oma kooli esinemistele?

Ma arvan, et kõige põnevam osa õhtust alles tuleb („Su nägu kõlab tuttavalt“). Siiaaani ma arvan, et 10 palli süsteemis annaks ma 9,2.

Mitmes KoKoKo see sulle on?

Minu jaoks on see teine KoKoKo. Esi-mene oli meie koolis, Tallinnas.

Mida on sulle andnud KoKoKol osalemine?

KoKoKol osalemine on mulle kindlasti andnud arusaamise, kui positiivsed ja elurõõmsad on inimesed meie koolis ning kui tõsised inimesed siin on, vähemalt siiaaani, nende 9 tunniga, mis me siin oleme olnud. Tihti võetakse seda projekti kui võistlust, mitte seda, et saame kokku, mängime mängi, teeme paar üritust, teeme *funi* ja samal ajal ka natuke võistleme. Minu arust see, mis mulje on praegu teistest koolidest jäänud, on et toimub ainult võistlemine ja meie oleme nagu ainukesed, kes teevad *funi*.

Sven Pöder, 21K

Kuidas on muljed üritusest praegu?

See on väga lahe.

Mida oskad öelda oma kooli osaluse kohta?

Leian, et kõik õpilased on väga-väga palju panustanud sellesse üritusse. Arvan, et kõik annavad endast maksimumi, 110%. Tegelikult on see küll matemaatilisel võimatu. Hoolimata sellest, ma tõesti arvan, et kõik on terve hinge-ga siin asja juures ning annavad endast kõik, et näidata meie kooli õpilaste võimekust üleriigilisel areenil, selle kõige otsemas mõttes.

Mitu korda oled osalenud KoKoKol?

Tegelikult on see minu esimene kord, kus ma reaalselt osalen. Tunne on täiesti maksimaalne, emotsioonid on mul laes.

Mida on sulle KoKoKol osalemine andnud?

See on avardanud mu silmaringi, olen saanud tuttavaks nii mõnegi inimesega Tartust ja Pärnust, näiteks Madise ja Sirjega.

Aapo Rehi, HTG

Mis on sinu ülesanded täna ja homme?

Mina olen viimase pooleteise nädala jooksul seda üritust organiseerinud. Vastutan selle eest, et kõik siin sujaks, et inimesed oleksid oma kohtadel, et kõik teaksid, mida nad tegema peavad.

Kuidas tundub, kas kõik on sujunud hästi?

Ütleme nii, et meie töös on olnud mõned asjad, mida me ei ole suutnud ette näha. Noh, on läinud natukene mööda. Üldiselt on siiski kõik toimunud, inimesed teavad, kus mis on, me pole midagi pidanud ära jätma ja suuri takistusi pole olnud.

Mitmendat korda sa KoKoKol osaled?

Esimest korda.

Mis on olnud kõige naljakam seik senini?

Kahjuks pole minu aju praegu piisavas konditsioonis, et sellele küsimusele vastata.

Mida sa ootad sellelt ürituselt?

Ma loodan, et kõik meie külalised ning ka meie kooli õpilased jääksid üritusega rahule. See olgu nende jaoks lahe üritus. Kui inimesed lahkuvad siit hea tunde-ga, siis mina olen oma töö teinud.

Ott Ojaveer, HTG

Kuidas teile tundub, kas kõik kavatsetu on õnnestunud?

Tegelikult teavad seda paremini õpilased, kes üritust korraldanud on. Minu arvates läheb kõik suurepäraselt – õpilased on toredad, kõik võtavad üritusest osa.

Kuidas valiti just see teema?

Teemade valimine ei ole tegelikult üldse lihtne töö. Igal aastal õpetajad ja õpilased ragistavad ajusid, et midagi uut välja mõelda. See on juba 13. KoKoKo ning meie ülesandeks oli välja tuua selline teema, mis pakuks õpilastele huvi. Arvan, et väliseesti teema on väga nutikalt valitud.

Miks peaksid õpilased osalema KoKoKol?

Peale uute tutvuste ja teadmiste, võib sellel üritusel saada ka vaheldust koolitundidele. Koolis käimine on õpilaste jaoks väga rutiinne. See rutiin võib meeldida õpetajatele ja juhtkonnale, kuid mitte õpilastele. Loodan, et see üritus pakub mõlemale poolele huvi.

Missugune KoKoKo on teie arvates kõige meeldejäävam?

See oleks natuke ebaõiglane, kui ma tooks välja eraldi aasta ürituse. Ma arvan, et KoKoKod tuleb väärtustada tervikuna. KoKoKo on üha suuremat kõlapinda leidmas Eestis ning see ongi kõige tähtsam.

Andres Laanemets, PSHG

Kas selle aasta KoKoKo on teid kuidagi inspireerinud ning andnud ideid, kuidas seda järgmisel aastal korraldada?

Jah, on. Me kogume aktiivselt ideid. Üks idee tärkas Treffneri Oti ja Uve (Ott Ojaveer ja Uve Saar) rääkides, kui tuli jutuks see, et ema ei luba Brunol sporti teha, ning nad ei saanud aru, millest jutt käib. Mis Bruno? Mis sport? Aga meie ju teame, miks ei luba – Mati oli ju vasaraheitja. Ma tahan sellega öelda, et meie teame Lotte jutte. Meie oleme Lottemaa. Võib-olla saame seda kuidagi kasutada. Muidugi tuleb veel ideid.

Mille poolest on just see KoKoKol eriline? Mis teile kõige rohkem meelde jäi?

Mulle meeldis kõige rohkem ürituse avamine. Algu läks väga teemasse, esimese kümne sekundiga tekkis juba see tunne, et Ott Ojaveer on millegi väga ilusaga hakkama saanud.

Mida teie arvate, mis on teie kooli tugevamad küljed KoKoKol?

Ma arvan, et KoKoKol on kolm võrd-selt tugevat külge. Siin ei saa olla nii, et üks on kuidagi eriliselt tugev. (Oti poole vaadates) Mulle väga meeldis, et Ott tuli minu kõrvale. Ma tundsin, et mul läksid vastused kohe paremaks. (Ott naljatledes PSHG direktorile) Teie kolm tugevat külge on Andres, Laanemets ja Sütevaka.

Jah, mida ma väga imetlen, on Treffneri kooli direktori naljad. KoKoKol ma saan tihti sellise tugeva emotsionaalse huumori loengu, nii et puksin naerda veel ka enne jõule, mõeldes sellele üritusele.

Karmen Kõrnas, PSHG

Missugused muljed on sul KoKoKost siiani tekkinud?

Väga head. Ma ei osanud oodatagi, et kõik nii tore hakkab olema. Kuigi kõik tegevused põhinevad võistlemisel, on kõik siiski väga meeleolukas.

Mille poolest erineb Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium Hugo Treffneri Gümnaasiumist?

Kõige rohkem torkab silma see, et Treffneri gümnaasium on tunduvalt suurem kui meie kool. Ning muidugi siiani on toit olnud väga maitsev, meil koolis see nii ei ole.

Kas Sütevaka kooli direktor toob teile ka jõuludeks sokkidesse kommi ja raha?

Kommi toob küll. Ma isegi ei oska öelda, kas ta tõi iga päev. Aga muidu saime küll, direktor ootas meid ukse peal ja jagas komme.

Kuidas hindad oma kooli esinemist KoKoKol?

Ma arvan, et siiaaani on meil hästi läinud.

*Kristel Jakobson,
Mari Stepanjan
Fotod: Kristel Jakobson*

ARKAADIA TEEL

Karl Ristikivi

I

Minagi olin Arkaadia teel,
kuigi ma sündisin saunas.
Mõnikord mõtlen: ma läheksin veel,
muretu nooruk Arkaadia teel,
marssalikepike paunas.

II

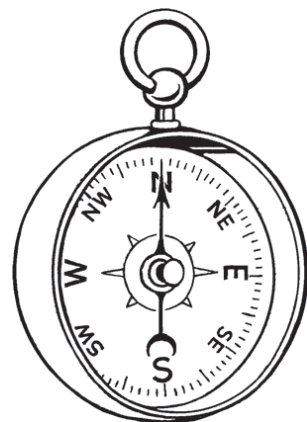
Aga ma tean, et kaotasin käest
tee juba enam kui ammu,
ja et ma üksinda enese väest
leiaksin tee, mille kaotasin käest,
selleks ei ole mul rammu.

III

Kuhu ka lähen, seal vesi on ees,
vesi ja kõledad kaljud.
Lahkunud viimne kui lootsikumees,
lahkunud lauldes, et vesi on ees,
nii nagu laulavad paljud.

IV

Nõnda ma istun ja tõesti ei tea,
vanduda ennast või saatust.
Ärge vaid öelge, et nõnda on hea,
nõnda on elu... Sest teie ei tea,
ei tunne mu isamaatust.

I

En route à l'Arcadie, moi, j'étais,
Quand même je suis né à l'aire
Parfois je pense qu'encore j'irais
En route à l'Arcadie un jeune léger
Canne de maréchal à la gibière.

HTG

Saara Maria Puur
Andra Tammisto
Katrín Riso

II

Aber ich weiß, dass ich vor langer Zeit
Den Weg verloren habe,
Das ich von meiner Entschlossenheit
Entdecke den Weg in Vergessenheit
Dafür hab' ich keine Gabe.

PSHG

Anneliis Rea
Kristel Sutt
Maarja Tambet

III

Wherever I go, there's water ahead,
Water and cliffs so bleak.
Every last sailor's as good as dead,
Drowned with the songs of water ahead,
Songs that many still speak.

T21K

IV

Итак, сижу и не знаю,
проклинать себя или судьбу.
Не утверждайте, что так и надо,
что это жизнь такая.... Вам ведь не понять,
Каково это – родину потерять.

Laura Elise Arvisto
Liisabet Valdoja

T21K

Anna Goldrin
Anna Krasnikova
Kristian Volohhovski

